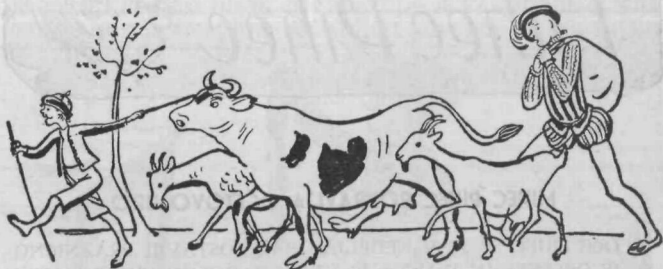

so se veselo klanjali in izjavljali, da je bila odpoved službe samo šala, stara pestunja se je opravičevala, češ da tista mrtva stara mati ni-

spet zlate čase zrlji, se je prijel za glavo in tožil: »Mene zaprli? Zakaj? Saj nisem nikomur nič žalega storil!«

ti ni bila njena stara mati, temveč da je bila stara mati docela druge stare matere. Gospod kralj je hotel to tudi nekako oslaviti ter si je kupil sivo lasuljo, da ga ne bo krona več tako tiščala.

Samo kuhar je še zdaj slabo slišal, in ko so mu rekli, da bodo

In princ se je smejal, smejal in smejal in zdaj mu ne pravijo več Solzica, ampak Véseljaček.

Pa še nekdo se je smejal: Jurček. Domov je gnal lepo kravo in dve beli kozici, za njim pa je kraljevski sluga nesel v vreči dva krasna belgijska zajca.

TRIFARŠKO PROŠČENJE

*Jernej klenka na trifarške zvone:
Hajte, hajte, romari pobožni!
Naj vam žalost daleko zatone
i opašite si venec rožni!
Majka trifarška vas v tronu čaka,
da se ji pokloni duša vsaka!*

*Slepi guslar že na struno brenka,
kraljeviču Marku slavo peva,
v škrlak se mu sipa nekaj žvenka,
tužno glas nad grobi mu odmeva,
a za slepe pak je unkraj groba
nikdar še nevidena svetloba.*

*Poleg slepca dolga vrsta bednih:
hromci so i mutci, padečniki.
Koliko je milosti jih vrednih?
Vsi so ti več zdaj med mučeniki!
Ko pa jih oblišne večna zora,
v nič sesuje strašna se pokora.*

*Vivodinec več na ražnu vrti
janca, vojn pečenja lačne mami,
i na sodih čepi so odprti,
da se žeja mahoma predrami.
Sekaj, toči! Duša je oprana,
sveta maša s hvalnico končana.*

*Viničarke, Marindolke kolo
šarovito so na tren sklenile.
Kdo bi ne zaigral naokolo,
če so diple več se oglasile?
Čača puha, majka podrnjava —
joh, i njim je cvela vigred prava!*

*Danes? Hromec, slepec, Vivodinec —
ti za stare kosti so izbranci!
Peni se v majoliki traminec,
ondaj smo si vsi najboljši znanci:
duša vriska, smeje se i plaka —
Majka trifarška nas v tronu čaka.*

E. L. Gangl